
**ALISON
BELSHAMOVÁ**

JEJ POSLEDNÝ VÝDYCH

**TETOVANIE AKO
ROZSUDOK SMRTI**

Ljndeni

Jej posledný výdych

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Alison Belshamová
Jej posledný výdych – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

**JEJ
POSLEDNÝ
VÝDYCH**

**ALISON
BELSHAMOVÁ**

**JEJ
POSLEDNÝ
VÝDYCH**

Ljndeni

Markovi, Rupertovi a Timovi

Vulnerasti cor meum,
soror mea.

*Zranila si mi srdce,
sestra moja.*

PROLÓG

Streda 19. júla 2017

Nad provu veslice sa nízko zniesla vážka, v páse slnečného svetla sa jej mihali priezračné krídla, telo mala ako ostrú modrú ihlu. Muž ju chvíľu pozoroval a potom sa opäť sústredil na plavbu úzkym kanálom, ktorý ostal z rieky. Sedem dlhých sparných týždňov bez dažďa odhalilo šire plochy dna, zvyčajne zaliate vodou. Vegetácia na brehoch zhnedla, listy sa skrútili ako starý pergamen. Bahno v tej nekonečnej horúčave páchlo, nad ním bzučali a zrážali sa muchy.

Muž si položil otázku, či sa dostane k cieľu, prv ako bude voda taká plytká, že sa nebude dať veslovať.

Oči mu padli na čosi, čo trčalo z bahniska pred ním. Vyschnutá palička vybielená slnkom, vytrčajúca z dopukaného, vyprahnutého bahna. Ukázala sa, keď voda ustúpila. Vážka odletela, usadila sa na konci tej zvláštnej paličky a v slnečnom svite vírila krídlami.

Muž zabral veslami mocnejšie, zaškrabol nimi o dno, vyvalili sa mračná kalu a čln sa kĺzal vodou. Keď sa dostal bližšie, privrel oči. Nebola to palička.

Bola to kosť.

A v anatómii sa vyznal dostatočne, spoznal, aká je to kosť.

Ludská kosť, stehenná.

Stehenná kosť jeho otca.

Pustil veslo, dlane mu zalial klzký pot. Veslo zahrkotalo vo vidlici, vyplašilo krdlík holubov, ktoré prudko vzlietli. Nebol tam však nik-

to, nikto nevidel, ako sa mu trasú ruky, keď neobratne obracal člň na spiatočnú cestu.

Slnko už bolo nízko, jeho žiara prešla do matnooranžovej, ale horúčava nepoľavovala. Odraz zmenil vodu pred ním na krvavočervenú, presne ako v deň, keď zomrela.

Vedel čítať znamenia, vykladal si ich.

Minulosť sa nedá umlčať. Ani zabudnúť. Muž sa už nemohol obracať chrbtom k jej volaniu.

Sobota 12. augusta 2017

ALEX

Vstúpiť krátko po polnoci do Brlohu bolo vojsť do jednoliatej steny potu. Keď sa Alex Mullins pretískal cez tanečný parket k baru, mal pocit, že je celý lepkavý. Keď hudba naberala tempo, upotené telá doňho narážali, vychyľovali ho zo smeru, akoby sa ocitol vo veľkom hracom automate. Usmial sa a obzrel sa, či za sebou nestratil svoju Tash.

Opätovala mu úsmev a pokrčila nosom, lebo jej doň udrel sladkastý parfum presýtený pachom tiel. No bokmi jej už pomykávalo do rytmu, a tak sa Alex vzdal pokusu vziať si drinky, chytil ju za ruku a viedol ju ďalej do tej tlačénice. Kým prišli dnu, v uličke pred klubom si spoločne dali džoint a Alex si teraz nechal hudbou presakovať telo a oddával sa jej. Hip-Hop Sweatshop z deväťdesiatych rokov. Dnes večer to sadlo. Tancoval okolo Tash, mlel bokmi a spod ťažkých viečok pozoroval jej pohyby. Nevedel sa zbaviť myšlienok na popoludnie strávené v jeho izbe, kde si navzájom skúmali telá, a predtým ako prišla z práce jeho mama, vydali sa na pláž a do klubu.

Bože, musí si zobnať vlastné bývanie.

„Vyzeráš rozkokošená, lasička,“ vdýchol jej do ucha, keď im k sebe priskočili hlavy.

Nepreháňal. Tash Bradyová bola poriadna šupa. Srdcovitá tvár so širokými ústami, dlhé gaštanové vlasy a ešte dlhšie nohy. Prsia ako

z veľkej knihy. Alex ju chcel, len čo ju zbadal, a jeho túžba po nej nejavila známky ochabovania ani po niekoľkých mesiacoch. Doteraz s nikým nechodil tak dlho.

Pozoroval ju pri tanci. Skvelé pohyby, ale dávala si pozor, aby sa stále videla v zrkadle za barom. Prihľadila si top, chvíľku sa pohrávala s vlasmi. Alex sa pohol tak, aby jej zastrel výhľad na seba, a ona sa zamračila.

„Si krásna,“ vyslovil nemo do hudby. Pokrútila hlavou.

Prečo je taká neistá? Sú všetky dievčatá také? No áno, jeho mama, to je uzlík neistôt, jej vzťah s jeho otcom však bol celé roky jeden veľký zmätok. Ale Tash? Nemá dôvod, aby o sebe ustavične pochybovala. Nechápal to, štválo ho to.

Po chvíli ho obtancovala, aby na seba znova videla. Tentoraz našpúlila pery, skontrolovala si rúž a prestala tancovať. Naklonila sa k nemu a vzala ho za rameno.

„Idem na toaletu,“ oznámila mu s ústami pri jeho uchu a s teplým dychom na jeho krku.

Alex pocítil prívál túžby a bokom sa pritisol k jej boku. Tash sa zasmiala a odtiahla sa od neho. Díval sa za ňou a zbadal, že na okraji parketu sa dala do reči so Sally Ann. Ak je tu ona, zrejme je tu aj celá partia. Tash bude chvíľu preč, a tak Alex obišiel parket, hľadal kamošov.

Nenašiel však nikoho známeho, preto ďalej tancoval, hudbou si prečisťoval myseľ, až napokon vnímal iba rytmické pulzovanie dušných basov.

Odrazu pocítil, že ho ktosi potiahol za jeden z dredov, čo ho vytrhlo z tranzu.

Krúžila pred ním chudá blondínka v obtiahnutej sukničke a znova sa načahovala za jeho vlasmi. Mykol hlavou na druhú stranu, aby sa vyhol jej ruke. Rozčulovalo ho to. Jeho dredy nie sú verejným

majetkom, no zarážalo ho, koľko ľudí si myslí, že je fajn dotýkať sa ich. Ďalej tancoval a čakal, čo dievča podnikne. Bolo celkom pekné, ale nie jeho typ. Tvrdé oči a končistý nos, jeho tvár pôsobila ostro. Bola jedna z tých, čo by vyzerali lepšie, keby neboli obhodené mejkapom.

Dievčina sa pohla bližšie, usmiata, kývla mu rukou. Chcela niečo povedať.

Naklonil sa k nej.

„Je pravda, čo sa hovorí o vtákoch čiernych?“

„Čo?“ vyhrklo z neho a o krok ustúpil, aby jej videl do tváre. Zreteľne počul, čo povedala. Počul to už mnoho rás – od otravných dievčat, ako je toto, a od namyslencov, ktorí sa chceli pobiť. Nedával sa tým vyvieť z miery. S típkami si vedel poradiť, skoro vždy cívli, keď im dal najavo, tak poď! Ale baby sa okolo neho obšmietali, chichúňali sa za dlaňami, šepotali si s kamoškami.

„Tvoj vták,“ naliehala. „Velikánsky, čo?“

No kristepane!

Prinútil sa do úsmevu a znova sa k nej naklonil.

„Chceš to zistiť sama, pipinka?“ Schytil ju za ruku a pritisol si ju k rozkroku.

Keď jej svitlo, čo sa deje, chcela sa mu vytrhnúť, lenže Alex ju nepustil. Hlupaňa, dobre jej tak. Chvíľu jej trvalo, kým sa spamätala, potom prižmúrila oči a on pocítil, ako ho tam schmatla. Odhodil jej ruku a ona sa trocha zatackala.

Za ňou sa zjavila Tash. „Čo... čo to má byť?“ vybuchla.

Pretisla sa popri blondínke pred Alexa. Zlostne sa mračila. Videla, čo sa stalo.

Keď blondínka splynula s davom tancujúcich, Tash prepichla Alexa pohľadom. „Som minútu preč, dopekla, a už sa necháš obchytkávať inou?“

Alex prosebne zdvihol obidve ruky.

„Tak to nebolo.“

Hudba revala prihlasno na dajaké vysvetľovanie a Tash aj tak o nijaké nestála.

„Videla som, čo si robil,“ vyštekla drsným hlasom. „Špinavec!“

Vylepila mu, až sa mu zatmilo pred očami, a keď si Alex ohromene priložil ruku na líce, pretískala sa cez parket k východu.

„Tash?“

Nepočula ho. Líce ho štípalo a vnímal, že všetci naňho vyvalujú oči. Blížila sa k nemu Sally Ann Grangerová.

„Čo sa stalo?“ spýtala sa.

Alex pokrútil hlavou. „Ale nič. Len také nedorozumenie.“

Sally Ann spýtavo zdvihla obočie.

Musí ísť odtiaľto preč. Pretisol sa popri nej a pobral sa za Tash.

Minula jedna po polnoci, ale vonku ho neovanul chlad, v ktorý dúfal. Ešte vždy bolo dusno a on cítil, ako sa mu oblečenie lepí na telo. Po Tash ani pamiatky – nepočkala naňho –, preto zašiel za roh do uličky a vybral z vrecka, čo bolo treba. Oprel sa o múr a netrvalo ani minútu, kým si ukrútil džoint. Rozhliadol sa, či tam niekde nie je policajt, a zapálil si ho.

Dym si držal v pľúcach tak dlho, ako vládol, a čakal, kým sa celý uvoľní. Džoint si nechal v kútiku úst a pri tele si mával hore-dolu tričkom, aby sa mu na spotenú hrud' dostal vzduch. Tá blondatá tu-pana, nech sa prepadne! Dofajcí a pôjde pohľadať Tash.

Sakramentské ženské. Občas si kládol otázku, či vôbec stojí za to unúvať sa s nimi.

Znova vdýchol dym. Dobré, silné. Pustil tričko, opäť sa oprel o múr a zavrel oči. O chvíľu to s Tash vyrieši...

Sobota 12. augusta 2017

TASH

Tash Bradyová sa zhlboka nadýchla morského vzduchu, aby sa zbavila potu a zatuchnutosti z klubu, potom si zapálila cigaretu a zhlboka vdýchla dym. *Dočerta s Alexom!* Obrátila sa chrbtom k Brlohu, dnes večer tam nemala chodiť. Vykročila po Old Steine k pobrežiu. Hoci už bolo dávno po jednej v noci, z kamenných múrov stále sála horúčava. Ešte dobre, že si nevzala kabátik.

Predtým v záhradnej krčme priveľa vypila a od vlašného prosecca a horúceho slnka ju rozbolela hlava. A nepomohol ani džoint, ktorý si dali s Alexom pred Brlohom. Už v krčme bola podráždená, a keď prišli krátko po polnoci do klubu, nemala práve najlepšiu náladu. Stačila polhodina dunivých basov Hip-Hop Sweatshop a trešťaťo jej v hlave. Prišlo jej nevoľno a chcela ísť domov. Utiahla sa so Sally Ann na toaletu, kde sedela v jednej kabínke s otvorenými dverami a čakala, kým zaberie nurofen. Salline reči o tom, ako si to v práci rozdáva so statným chlapíkom, jej zlepšili náladu, ale keď sa vrátila na parket, Alex bol už rozbehnutý s tou druhou.

No čo, kašľať na to. Z jej strany zhasla fajka. Koniec. Finito.

Vysoké podpätky jej klopkali na chodníku a ozval sa dunivý bít z ďalšieho ich obľúbeného klubu na rohu. Vymotala sa odtiaľ opitá dvojica, na chodníku sa obchytávali a Tash lútostivo posmrkla a šla svojou cestou. Piatkové večery boli v kluboch vždy rušné, no

keď došla k pobrežiu, bol tam pokoj. Celkom iný ako predtým, keď bola pláž natrieskaná telami – opálené dievčatá v bikinách, svalnatí chalani s tehličkovanými bruchami, mamy vykrikujúce na batolatá a starí muži červení ako homáre, lebo zaspali na slnku. V povetrí ešte závajú krémov na opalovanie a čipsov.

Prešla cez cestu na promenádu, ani autám sa nemusela vyhýbať. Rozhliadla sa a počúvala, či nezachytí Alexove kroky, alebo ho nevidí, ako ide za ňou, ak mu na nej ešte záleží.

Lenže nič. Ten fras nikde.

Vrátiť sa nemohla. Nezniesla predstavu, že by ho uvidela s tamtou druhou, a tak rázne vykročila ku Grand Hotelu. Ak jej nepoše esemesku, kým tam príde, vezme si domov taxík. Dobré mu tak. Keď sa ráno zobudí a nebude mať od nej zvyčajnú správu „dobré ráno“, dôjde mu to.

Mesiac bol výrazný, svietil ako strieborný kosák, a svetelné bodky na hladine mora sa jej rozmazávali v slzách. Bolo vôbec múdre začať si s Alexom Mullinsom? Jasné, je extra trieda, ale vychádzať s ním, hrôza. Vravelo sa, že vie ako na dievčatá. Sukničkář s dvojakým metrom – on sa mohol v klube vybavovať s inými dievčatami, koľko chcel, ale keď ona čo len zavadila pohľadom o iného, vyletel.

Potom si spomenula na ich popoludnie v posteli a zapálila si ďalšiu cigaretu. Keď si s ním začala, nebola už panna, ale akoby bola. Pri ňom si uvedomovala svoje telo ako nikdy doteraz s inými. Akoby vedel, ako na to... sukničkář, nie?

Obzrela sa k mólu. Po ňom ani stopy a pred Grand Hotelom nijaký taxík, tak kráčala ďalej. Došla s ním. Nevráti sa k nemu, ani keby ju na kolenách prosil. Ona si zaslúži niečo lepšie.

Ešte raz si potiahla z cigarety a odhodila ju. Nechcela, aby z nej bolo cítiť dym. Doma bude o štvrt hodiny, aj keď pôjde pešo. Ak bude hore mama, strhne sa peklo. Fajčí. Do noci sa motá po vonku. Nikdy nič ako treba – mama sa k nej správa, akoby bola stále decko.

A vtom si spomenula – rodičia odcestovali a ona sa vráti do prázdneho domu. Nohou rozdrvila cigaretu, potom si vyzula lodičky a vzala ich do rúk. Chodník ju pod bosými chodidlami páľil a zrazu zatúžila po chladivom balzame vlhkého piesku medzi prstami. Po rampe z promenády zišla na pláž, preskakovala cez kamienky, tu a tam zjojkla, keď natrafila na ostrý, a napokon došla na mäkký piesok pri brehu mora. Zadívala sa na mesto, kúsok sa po pláži vrátila a zbadala osvetlené kopuly Pavilionu. Pri pohľade na svetlá na móle sa cítila ešte osamelejšia.

Pláž bola pustá. Len dolámané ležadlo a čiara z odpadkov na hranici, kam siahala voda. Obrátila sa, vykročila domov a opäť sa rozplakala. Plač prehlušoval hukot vln prehrabávajúcich štrk. Nechcela sa s Alexom rozísť. Bolo im spolu dobre, po sexuálnej stránke ohromne. Pri takom frajerovi mala dobrý pocit aj sama zo seba. Ale čo bude, keď sa v septembri vráti na vysokú? Keby sa rozišli, ako jej padne, keď ho bude vídať každý deň s babami, ktoré sa naňho v jednom kuse lepia?

Posmrkla, utrela si oči a šla ďalej. Premávka sa z cesty celkom vytratila a v tomto nočnom čase tam nebolo ani živej duše. To je dobre. Striaslo ju a vyčítala si, že bola taká impulzívna. Možno keby zachovala pokoj a nestrčila do tej kravy, ešte by bola v klube s Alexom...

Asi sto metrov pred sebou zbadala zložitú siluetu viktoriánskeho hudobného pavilónu, vytŕčala nad pláž z promenády. Pripomínala svadobnú tortu. Zašla ďalej, než si myslela. Zrazu ju premkol chlad a ostával jej ešte kus cesty. Mesiac zmizol za mračnom a noc stmavla. Pridala do kroku, vzdalovala sa od brehu – na chodidlách ju mrazilo.

Zazdalo sa jej, že čosi začula, no v hukote vln nevedela, čo to mohlo byť. Prudko sa k nej zniesla zvedavá čajka a so škrekom odletela. Tash zalapala po dychu. Nič to nebolo, ale rozrušilo ju to, a tak sa pohla ešte rýchlejšie, mysliac na príjemnú, útulnú spálňu, ktorá ju čaká o niekoľko minút. Predstavila si, ako by sa

na jej posteli teraz rozložil Alex, keď sú rodičia preč, a čo by robili, inokedy vždy tak náhlivo, kým príde domov mama. Ktovie, čo by bolo, keby ich raz pristihla.

Na kameňoch za ňou zavrždali kroky a ona sa zvrtila.

Alex?

Obďaleč na pláži sa zjavila postava smerujúca rovno k vode. Dotyčný sa na ňu nedíval, ale premkol ju strach a zamierila späť k promenáde pod hudobným pavilónom. Od tamojšej kaviarničky viedli schody hore na ulicu. Na promenáde sa bude cítiť bezpečnejšie, pouličné svetlá ju privedú domov. Sadla si na dolný schod, aby sa obula, a roztrasenými rukami si z chodidiel stierala piesok.

Zrazu jej naboku v hlave vzbĺkla prudká, oslepujúca bolesť. Lodičky jej vyleteli z rúk a hodilo ju dopredu. Bradou dopadla na dlažbu.

Čo to, dočerta?

V ústach pocítila krv.

„Alex?“

Za členky ju schmatli dve ruky. Vzpierala sa, ale zbytočne. Zovretie na nohách zosilnelo. Ťahalo ju po drsnom kamennom povrchu. Panika ju obrala o dych a pochytil ju závrat.

Chcela útočníka kopnúť, ale nohy a ruky nespôlpracovali. Hlavou udrela do obrubníka. V hlave jej šľahala prenikavá bolesť. Nemohla zaostriť zrak a po lícach sa jej liali slzy. Kričala, až ju rezalo v hrdle, ale na pláži nebol nikto, kto by ju počul.

Kto? Prečo? V mozgu jej vyskakovali napoly sformované otázky.

„Prosím vás,“ vyjachtala. „Pusťte ma.“

Útočník ju prestal ťahať a pustil jej jeden členok. Nad sebou uvidela tmavú siluetu muža. Stále ju držal za druhý členok a pohlol sa k jej boku. Potom zamieril nohou v čižme a kopol ju do rebier.

Telo jej zaplavila páľčivá bolesť a nemohla sa nadýchnuť.

Výhľad jej zastrel temný tieň a stratila vedomie.